

[Lis Groes.]

fald ikke være med til at jasje det igennem uden tilstrækkelig tid til at overveje en for erhvervsliv og forbrugere så vigtig lov. Jeg erkender, at det er en hård belastning for erhvervslivet stadig at leve under prisstoppet, men ansvaret derfor må alene påhvile regeringen og dens sendrægtighed. Mit parti vil naturligvis medvirke positivt i et udvalgsarbejde, men kan ikke på det grundlag, vi har nu, udtale nogen tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Så har vi fået et lovforslag om udbyttebegrænsning. Om det må man vist først og fremmest sige, at her har bjerget da barslet en mus. Regeringen har talt meget om, at den ville komme med et sådant lovforslag, men hvad er det så vi har fået? Det er et forslag, der går ud på, at aktieselskaber ikke må sætte udbytterne i vejret i det første regnskabsår, der udløber efter den 17. marts 1971. Nu er der jo talt om det så længe, så der er nok nogle, der har klaret sig. Det er vanskeligt at se, at en 1-årig lov af denne karakter kan have nogen som helst betydning for regeringens økonomiske politik. De udbytter, der nu deklarerer, vedrører jo en tid, der er svunden, og virksomhederne kan trøstigt se frem til, at om et år er det i orden, og så kan de få kompensation; hvad de ikke får det ene år, det kan de få det næste. Desuden må man sige, at lovforslaget ikke ligefrem er kommet som lyn fra en klar himmel, og mon ikke de virksomheder, der har set en interesse i at udstede friaktier, har haft en rigelig tidsfrist til at udstede disse og også i rigeligt mål har benyttet sig af denne frist?

Det forekommer mig faktisk også forargeligt, at almindelige aktionærer skal have deres udbytter begrænset, mens bestyrelser frit kan hæve tantiemer og måske yderligere honorarer. Da den nuværende højtærede statsminister — nu er han her desværre ikke — var handelsminister, fremsatte han også et udbyttebegrænsningslovforslag; det var i 1963. Det var ikke om en 1-årig, men en 2-årig lov, og den tog ikke alene fat på aktieudbytter, men også på tantiemer og honorarer og alt det. Mon ikke regeringen skulle finde den gamle lov op af skuffen? Vort parti ville meget gerne medvirke i en udvalgsbehandling af noget, der højner den gamle lov.

Hans Kjær: De to lovforslag, vi i dag har til behandling, er begge led i de bestræbelser for genopretning af den økonomiske balance, som regeringen satte i værk i efteråret. Det konservative folkeparti ville selvsagt langt foretrække, at vi her i landet havde en økonomisk tilstand, som overflødiggjorde disse indgreb. Enhver ved imidlertid, hvordan situationen rent faktisk forholder sig; det fremgik senest af økonomiministerens redegørelse til folketinget i torsdags ved fremsættelsen af lovforslaget vedrørende pristalsberegningen. Det konservative folkeparti vil, således som vi mener at ethvert ansvarsbevidst parti må gøre det, medvirke til gennemførelsen af den økonomiske politik, der er nødvendig, hvis målsætningen om at få løst betalingsbalanceproblemet, samtidig med at vi bevarer den fulde beskæftigelse, skal lykkes.

Baggrunden for forslaget til lov om priser og avancer har været grundigt belyst såvel i handelsministerens notat til folketinget af 4. februar som i handelsministerens fremsættelse og i de almindelige indledende begrundelser i bemærkningerne til lovforslaget. Vi ved naturligvis, at det er et lovforslag, der ikke vil være populært, især ikke i erhvervslivet. Men vi kan ikke lade os lede af popularitetshensyn. Vi må tage de skridt, der er nødvendige. Ikke mindst jeg har naturlige forudsætninger for at forstå, at erhvervslivet vil stille sig kritisk over for detaljer i forslaget, fordi jeg selv har erfaringer for de byrder, der vitterligt er forbundet med at leve og indordne sig under en restriktiv lovgivning. Men i denne forståelse ligger ikke, at jeg vil anerkende enhver kritik som berettiget. Jeg er således ret overbevist om, at der ikke mindst i erhvervskredse vil være en bred forståelse for, at en indsats for at dæmpe pris- og omkostningsudviklingen mest muligt ikke mindst er i erhvervslivets egen interesse. En styrkelse af konkurrenceevnen er jo en forudæstning for virksomhedernes ekspansive kraft og dermed en forudsætning for opretholdelsen af levestandard og beskæftigelse i vort land.

Lovforslaget bygger i sine hovedprincipper på det grundlag, der var indeholdt i handelsministerens notat af 4. februar. Betydelige afsnit er en i alt væsentligt direkte overførelse af de regler, der har været indeholdt i den hidtidige lov om indseende med